

nighedsraad kan jo enhver, der tilhører Folkekirken og opfylder de Betingelser, der nævnes, og som melder sig, blive, saa det ærede Medlem har ikke nogen Grund til at se skeptisk paa Vælgerne til Menighedsraadene. De er for Resten ikke saa faa i Tal, det er mange Hundrede Tusinde, der er Tale om. I Aar staar vi atter overfor Menighedsraadsvalg, og det er min Tro, at der i Aar ikke vil melde sig færre, men snarere langt flere til de kirkelige Valgsteder.

Jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om Præsteløfte, der synes mig at have vakt nogen, jeg vil ikke sige Kampiver, men dog nogen Iver under Forhandlingerne her. Jeg synes ikke, det Spørgsmaal er nær saa stort, som man synes at mene, i Forhold til Lovforslaget. Thi naar der tales om Præsteløftet som overflødigt eller som dækket af Embedsedens, er det et Spørgsmaal i al Almindelighed, som meget vel kan rejses, men som ikke har nogen nævneværdig Forbindelse med det nærværende Lovforslag; thi Embedsedens, Ordinationsløftets og Præsteløftets Forhold til hinanden, og om et af disse Løfter kunde undværes eller de kunde slaas sammen, er et Spørgsmaal, som maa afgøres generelt, og som man ikke kan afgøre her ved en midlertidig Lov. Hele den Side af de Betragtninger, der har været fremme, skal jeg derfor lade ligge og kun holde mig til nærværende Lovforslag. Og hvad dette angaar, ser jeg ikke bedre, end at der er Enighed om, at samtlige de under Punkterne 3, 5 og 6 nævnte skal aflægge Præsteløftet; det har samtlige Talere, saa vidt jeg kan skønne, været enige om. Det, der er Uenighed om, er, at nogle af de ærede Talere har ment, at de, der allerede er ordinerede, ikke skulde aflægge Præsteløfte. Men her ser jeg saaledes paa det, at de, der er ordinerede i andre Kirkesamfund end den danske Folkekirke, bør, naar de vil træde ind i den danske Folkekirke, aflægge de samme Løfter som Præsterne i den danske Folkekirke.

Her henviser det ærede Medlem Hr. Povlsen mig til min Stilling til den sønderjydske Kirke, og derom skal jeg sige nogle Ord. Den lutherske Landskirke i Sønderjylland har tidligere tilhørt den danske Kirke. Det er ganske vist mange Aar siden, men dog ikke flere, end at mange af os har gennemlevet de Aar, det er dog ikke saa uendelig længe siden, vi var den samme Kirke. Nu kommer det danske Sønderjylland i det væsentlige tilbage til os, og det er derfor ganske rimeligt, at de Embedsmænd, de Præster, som er i den danske lu-

therske Kirke i Sønderjylland, forsaavidt de ikke staar i Modstrid med Befolkningen dernede og af nationale Grunde ikke kan bruges, træder over i den danske Folkekirke uden at aflægge andre særlige Løfter end dem, de hidtil har aflagt. Dernæst er der Tale om de Frimenighedspræster, der er dernede. Dèr ser jeg saaledes paa det, at de Frimenighedspræster dernede, som staar paa den lutherske evangeliske Kirkes Grund, har i Sønderjylland gjort saa stor en Gerning, at vi meget godt kan være tjente med at vi ogsaa bør anse dem som fuldt ud lige stillede med de Præster, der sidder i Kirken, og derfor kan vi lade dem gaa ind i den danske Folkekirke uden at aflægge dette Løfte. Derfor er jeg for mit Vedkommende i det sønderjydske Udvalg gaaet med til det Lovforslag, som blev fremsat dèr af det ærede Medlem, Hr. Povlsen, da han var Kirkeminister. Jeg ser saaledes paa hele Spørgsmaalet Sønderjylland, at det er saa ekstraordinært, det er en saadan Begivenhed, som vi ikke tidligere har set, og som heller ingen Slægt efter os kommer til at opleve, at de Mænd, der har tjent dernede, har tjent under saadanne Vilkaar, at her kan vi sige, det er en Undtagelse, vi gør, og det bliver af den Slags Undtagelser, hvorom man ogsaa kan sige, at de bekræfter Regelen. Det er noget helt andet med et Kirkesamfundovre i Amerika — den danske Kirke derovre er jo for øvrigt ikke i eet Samfund, men i et Par Samfund. Naar der kommer Præster derfra med deres Ordination og vil være Præster i den danske Folkekirke, da mener jeg, vi kan sige til dem, og med Rette tør vi sige til dem: Ja, I kommer fra en helt anden Organisation end vor, en Organisation, som vi ganske vist staar i inderlig Forbindelse med — vi har jo støttet Præstuddannelsen derovre og støttet den danske Kirke derovre —, men det er dog en anden Organisation, og det er derfor rimeligt, at I aflægger de samme Løfter som Præsterne indenfor vor Organisation, indenfor Folkekirken, aflægger. Og jeg har god Tro til, at de, som saaledes melder sig, vil gøre det. Jeg har nok hørt, at der tales om, at der er Mænd, som ikke vil gøre det, og at det skal være de allerbedste, men jeg har selv aldrig i det praktiske Liv truffet nogen. Og jeg ved, at der er enkelte hjemvendte amerikanske Præster, som tænker paa at søge Embede her, hvis denne Lov bliver vedtaget, som jeg haaber, den